

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

mevrouw Leen Nuyts, woordvoester van het parket in Antwerpen

tegen

Het Laatste Nieuws en De Nieuwe Gazet

Met een brief van 4 juni 2002 dient mevrouw Leen Nuyts, substituut-procureur des Konings en parketwoordvoester te Antwerpen, klacht in bij de raad voor deontologie naar aanleiding van een artikel dat op 30 mei 2002 is verschenen in Het Laatste Nieuws en De Nieuwe Gazet onder de titel 'Dolle vader op de vlucht met zwaar mishandelde baby'. Volgens haar miskent het artikel volledig het embargo, dat op 29 mei 2002 door haar ambt in overleg met de onderzoeksrechter is verspreid via het persagentschap Belga.

De Nederlandstalige dossiers van de raad voor deontologie, die ondertussen met zijn activiteiten is gestopt, zijn in het voorjaar 2003 overgedragen aan de Raad voor de Journalistiek. Het secretariaat heeft dit op 18 maart 2003 aan de partijen meegedeeld en heeft hen uitgenodigd om een standpunt in te nemen.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak behandeld op 25 april 2003. Namens de kranten is Raymond De Craecker, hoofd redactiebeheer, verschenen. Hij had eerder al bij brief van 21 maart 2003 gereageerd op de klacht.

De klaagster is zelf niet verschenen, maar heeft in een fax van 24 april 2003 geantwoord op de argumenten van de kranten.

DE FEITEN

Op 29 mei 2002 meldt het persagentschap Belga om 20.55 uur dat een gewapende man zijn dochtertje heeft ontvoerd en in het Antwerpse rondtoert. Om 22.04 uur wordt via het agentschap de mededeling verspreid dat Leen Nuyts, woordvoester van het parket van Antwerpen, om een "absoluut embargo" verzoekt omtrent de ontvoeringszaak.

Op 30 mei 2002 brengen de kranten Het Laatste Nieuws en De Nieuwe Gazet een kort artikel onder de titel 'Dolle vader op de vlucht met zwaar mishandelde baby', waarin een aantal details van de zaak worden gegeven, onder meer de initialen van de ontvoerder en het feit dat de man bij het gerecht bekend is. Deze bijzonderheden zijn niet gebaseerd op de berichtgeving van Belga.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

In haar klacht en in haar fax van 24 april 2003 stelt de woordvoester van het Antwerpse parket onder meer dat:

- over het onderwerp van het artikel in Het Laatste Nieuws en De Nieuwe Gazet bij haar ambt geen informatie werd ingewonnen. Volgens haar zou het van beroepsernst getuigen indien journalisten bij publicatie van gerechtelijke berichtgeving contact zouden opnemen met de perswoordvoerders;
- de artikelen het embargo miskennen dat door haar ambt in overleg met de onderzoeksrechter op 29 mei 2002 werd bekendgemaakt via het persagentschap Belga. Het feit dat het embargo laat werd verspreid is geen reden om het niet na te leven. De klaagster stelt dat alle andere

media het embargo respecteerden vanwege de mogelijk levensbedreigende situatie van het kind;

- het artikel ook de voornaam en de initialen van de mogelijke verdachte bevat, zodat deze identificeerbaar is.

Het Laatste Nieuws en De Nieuwe Gazet stellen dat het embargoverzoek van het Antwerpse parket slechts laat op de avond werd verspreid, met een Belgabericht van 22.04 uur, op ‘een ogenblik dat op de krantenredacties wordt gewerkt naar sluitingstijd toe’. Wanneer het parket goede redenen heeft om een embargo voor te stellen moeten duidelijke afspraken worden gemaakt. Een laattijdig Belgabericht kan bezwaarlijk als een duidelijke afspraak worden beschouwd. In die omstandigheden is er van een embargo geen sprake, zodat het ook niet kan geschonden worden. De kranten wijzen er ook op dat de informatie afkomstig was uit betrouwbare bronnen, en dat journalisten er niet toe gehouden zijn steeds de woordvoerders van het parket te contacteren wanneer zij gerechtelijke informatie willen brengen.

BESLISSING

1. Ook wanneer het gaat om feiten die het voorwerp uitmaken van een strafrechtelijk informatie- of opsporingsonderzoek bestaat er geen beroepsethische verplichting voor de journalist om, als hij meent over voldoende betrouwbare gegevens te beschikken, informatie in te winnen bij de woordvoerder van het parket.

2. Volgens de gezamenlijke omzendbrief van 15 mei 1999 van de minister van Justitie en het College van procureurs-generaal betreffende de informatieverstrekking aan de pers door de gerechtelijke overheden en de politiediensten gedurende de fase van het vooronderzoek is het “embargo” de afpraak om een tijdelijke stilte in acht te nemen, een uitstel van berichtgeving. Wanneer - zoals hier door klaagster wordt beweerd - het leven of de fysieke integriteit van mensen op het spel staat moet het embargoverzoek, dat een uitzondering uitmaakt op de vrijheid van meningsuiting, op het ogenblik wanneer het tot de media wordt gericht in beginsel uitdrukkelijk en overtuigend gemotiveerd zijn. Het Belgabericht van 29 mei 2002 meldt enkel dat het Antwerpse parket in deze zaak om een “absoluut embargo” heeft verzocht. Er is dus niet aangetoond dat die aanvraag duidelijk en expliciet met redenen was omkleed. Afgezien van de vraag of dergelijke aanvraag nog tijdig kon worden gehonoreerd, gelet op het late uur van verspreiding ervan en het sluitingsuur van de redacties, stelt de Raad voor de Journalistiek vast dat in dit verband aan de twee kranten geen inbreuk op de beroepsethiek kan worden verweten.

3. Wat de beweerde schending van de privacy van de beweerde verdachte betreft moet worden vastgesteld dat klaagster niet over een persoonlijk belang beschikt om zich over deze praktijk te beklagen. De mogelijke inbreuk op de bescherming van persoonlijkheidsrechten is in de eerste plaats zaak van de betrokken persoon zelf.

De klacht is ongegrond.

Brussel, 12 juni 2003